

בית משפט השלום בחיפה

17 דצמבר 2009

ק"פ 1002-08 פרנקל - עוזרי נ'
אנטופולסקי

בפני כב' השופט ערן קוטון

1

שמרית פרנקל - עוזרי

הקובלת

נגד

גבע אנטופולסקי

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

נוכחים:

ב"כ הקובלת – עו"ד בלומנפלד

הקובלת – אין הופעה

ב"כ הנאשם – עו"ד הלם והנאשם בעצמו

פרוטוקול

החלטה

עם תום פרשת התביעה ולאחר שהקובלת הכריזה "אלה עדי",

טען הנאשם כי אין לחייבו להשיב לאשמה המופנית כלפיו, באשר לא הוכח ולו לכאורה כי ביצע את

העבירה המיוחסת לו.

הקובלת הגישה נגד הנאשם קובלנה פלילית פרטית.

כתב הקובלנה –

על פי כתב הקובלנה ניהלו הקובלת והנאשם מערכת יחסים זוגית במשך כחמישה חודשים ויחסיהם

הסתיימו בתאריך 6.9.07. הקובלת הביאה לסיומו של הקשר הזוגי נוכח התנהגות הנאשם כלפיה

ולאור מחלוקות שנוצרו ביניהם.

בתאריך 28.11.07 ובמועדים נוספים, פרסם הנאשם באינטרנט באתר www.facebook.com

תמונות של הקובלת בצירוף כינויי גנאי והכפשות ובהם נאמר:

"real slut here", "why are bitches such fuckin' bitches?" ו-"nevermind her".

הכל במטרה להשפיל את הקובלת בעיני הבריות ולעשותה מטרה לבוז או לעג.

עד ליום הגשת הקובלנה ממשיך הפרסום להתפרסם מידי יום. עסקינן באתר בין לאומי ובו מנויים

עשרות אלפי אנשים בארץ ומאות אלפים ברחבי העולם.

בית משפט השלום בחיפה

17 דצמבר 2009

ק"פ 1002-08 פרנקל - עוזרי נ'
אנטופולסקי

1 לאתר גישה למנויים בו ובכוחם לצפות בכרטיסי מנויים אחרים ללא הגבלה.
2 הפרסום גרם לקובלת נזק, עגמת נפש צער ובושה. אנשים רבים ראוהו ונחשפו לו ואף התלוצצו ולעגו
3 לקובלת. כן נחשפה לפרסום משפחתה.
4 העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות על חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965.
5
6 מטעם הקובלת העידו הקובלת עצמה, אחיה ומספר חברים, כן הוגשו תצהירים של חברים נוספים
7 לרבות של אמה. בנוסף הוגשו דפים ובהם דוגמאות של הפרסום.
8

טענות הנאשם –

9
10 הנאשם טען כי האירועים מושא הקובלנה אינם מצדיקים הגשת אישום פלילי
11 כן נטען כי הקובלת לא הוכיחה את עצם הפרסום בהיותו סמוי מעין כל ומיועד רק למי שביוזמתו
12 נכנס לדף הבית של הנאשם ברשת ומאתר את תמונותיה. העדים, למעט אחד, העידו כי הופנו לאתר,
13 לתמונות ולפרסום ע"י הקובלת עצמה. כך גם העידה הקובלת.
14 עוד נטען כי טיב הפרסום אינו בהכרח מייחס לשון הרע לנאשם שכן עסקין בגידופים והכפשות ולא
15 בתיאור הקובלת כ"כלבה", "זונה", או עלמה "קלה להשגה".
16 מדיניות משפטית ראויה אינה יכולה להצדיק ניהול הליכים פליליים בהקשר לפרסום האמור. נאמר
17 כי בית המשפט מבזבז את זמנו על עניינים שהם בגדר זוטי דברים.
18 כמו כן נטען כי הקובלת כשלה בהוכחת רכיב מיסודות העבירה שכן לא הוכחה כוונה מיוחדת, בפרט
19 בהינתן העובדה כי מייד לאחר קבלת כתב הקובלנה הסיר הנאשם את הפרסום או למצער מנע את
20 גישתו של הציבור הרחב לפרסום.
21 בית המשפט אף הופנה אל התנהגות הקובלת שלא ביקשה את הסרת הפרסום, כי אם הפנתה אליו
22 אחרים ובפועל גמלה בדעתה ההחלטה להגיש את כתב הקובלנה חלף הפסקת הפרסום.
23 בנוסף נטען כי לזכות הנאשם עומדת טענת הגנה מן הצדק, אשר יש להרחיבה בדוננו ככל שמדובר
24 בקובלנה פלילית פרטית.
25

דיון –

26
27 סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב – 1982 (להלן: "החסד"פ), קובע כי
28 משנסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם.
29
30 "המושג "הוכחה לכאורה" – נוכל להבהירו עתה ביתר קלות פירושו, אותה כמות של עדות
31 שהקטגוריה חייבת להביא בשלב הראשון של המשפט לשם קיום החובה...המוטלת עליה ואשר

בית משפט השלום בחיפה

17 דצמבר 2009

ק"פ 1002-08 פרנקל - עוזרי נ'
אנטופולסקי

- 1 תספיק – אם בסוף הדיון יתן בית המשפט אמון וייחס לה את המשקל הראוי – כדי הרשעת
2 הנאשם בעבירה הנדונה.”
- 3 ע"פ 28/49 זרקא נ' היועמ"ש, פ"ד ד' 504.
- 4
- 5 "בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה, אם הובאו ראיות בסיסיות
6 אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לענין
7 זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית המשפט
8 העליון, בע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את
9 הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם.... אין לדקדק בשלב דיוני זה
10 כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד
11 משני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של
12 האישום.”
- 13 ע"פ 732/76 מ"י נ' כחלון, פ"ד לב (1) 170, 179-180.
- 14
- 15 "ראיות לכאורה על פי סעיף 158 לחוק הן ראיות התביעה בלבד, ומשקלן, כל עוד שאינו מופרך,
16 אינו רלוואנטי, ואין הן מאבדות מערכן הלכאורי גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות
17 ראיות המחלישות את הראיות המפלילות או אף סותרות אותן.”
- 18 בש"פ 4192/97 חסין נ' מ"י, פורסם באתר משפטי.
- 19
- 20 המשמעות המעשית של קבלת טענת הנאשם היא כי אין בראיות שהוגשו לבית-המשפט מטעם
21 התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי. במצב
22 כזה, אין לדרוש מן הנאשם להתגונן; שהרי אין לו בפני "מה" להתגונן, וראוי לזכותו.
23 הלכה למעשה די בקיומן של ראיות "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסת לנאשם.
24 דהיינו, כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת
25 יסודותיה של העבירה ודי במערכת ראיות ראשונית.
- 26 בית המשפט אמור לבחון רק את הראיות המפלילות, תוך בידודן מאחרות.
27 בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות ואינו מעניק משקל ראייתי. הטענה
28 ש"אין להשיב לאשמה", נבחנת בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם ואפילו מדובר רק בחלקים
29 או בשברים של עדות, תזכינה במלוא האמון והמשקל הראייתי. עם זאת, במקרים נדירים ביותר,
30 יהיה בית המשפט רשאי להביע דעתו על מהימנות הראיות כבר בשלב זה של הדיון, וזאת כאשר
31 המדובר בנסיבות שבהן " שום בית משפט סביר" לא יכול היה ליתן אמון באותן ראיות.
32

בית משפט השלום בחיפה

17 דצמבר 2009

ק"פ 1002-08 פרנקל - עוזרי נ'
אנטופולסקי

- 1 (ר' י קדמי , על סדר הדין בפלילים , חלק שני (א), מהדורת תשס"ג-2003, עמ' 1055-1048).
- 2
- 3 על רקע אמות מידה אלה פניתי לבחון את טענות הנאשם.
- 4
- 5 סבור אני בשלב זה של הדיון כי לא ניתן לקבל את טענת הנאשם.
- 6
- 7 לבית המשפט הוגשו מסמכים עליהם לא חלק הנאשם, אשר מתעדים את הפרסום שבמחלוקת
- 8 על פי אותם מסמכים משנכנס גולש לאתר הבית של הנאשם ולדף הראשי, הוא נחשף ולו לכאורה
- 9 לתמונה של הקובלת ולידה הכיתוב "why are bitches such fuckin' bitches",
- 10 בלשון העם - "למה כלבות כאלה כלבות מזוינות" (ר' ק/6).
- 11 תמונה אחרת מתעדת את הנאשם והמתלוונת ישובים על מחצלת. מתחת למיקום הקובלת בתמונה
- 12 רשום הכיתוב "hehe... a real slut" ובלשון העם "האהא...זנונת אמיתית" (ר' ק/4).
- 13 עיון בתמונות נוספות מעלה כי העובר על פני התמונות תוך שימוש בעכבר המחשב מגלה כי הקובלת
- 14 "יתויגה" על גבי התמונות באותן מילים. כך הצופה המשתמש בעכבר פוגש בקובלת בתמונות כשהיא
- 15 מזוהה, לא בשמה, כי אם בכינויים המתוארים לעיל (ר' ק/3).
- 16
- 17 ב"כ הנאשם טען כי מדובר לכל היותר בהכפשות או קללות, אולם גם הכפשות וקללות עלולות
- 18 להיות פוגעניות ביותר ועשויות להוות עילה לביסוס עבירה על דיני לשון הרע
- 19 למעלה מכך, יש בביטויים בהם השתמש הנאשם לכאורה ביטויי גנאי מפורשים והצגת הקובלת
- 20 באור מעליב ופוגע.
- 21 הפרסום על פי הנטען לא הוגבל לאנשים מסוימים, "חברים" של הנאשם, על פי לשון הרשת, וכל
- 22 הרוצה יכול היה לכאורה לעיין בתמונות ובכיתוב הצמוד אליהן.
- 23 ככזה אין דומה הפרסום לדידי למשלוח מסר כלשהו בדואר אלקטרוני המיועד לאדם ספציפי.
- 24
- 25 אציין, כי לא הוכח ולו לכאורה האמור בסעיפים ד' ו-ה' לכתב הקובלנה.
- 26 על פי דברי הקובלת עצמה היא יידעה את העדים השונים, לרבות אמה, בדבר הפרסום ואלו אישרו
- 27 דבריה (למעט אחד מהם). אין בכך כדי לאיין את הפרסום כפרסום, שכן מעצם היות הרשת נגישה
- 28 לכל משתמשיה, כל אחד ואחד הבותר לגלוש לאתר הבית של הנאשם יכול וייחשף לאותו פרסום.
- 29 ממש כפי שפרסום בעיתון מהווה פרסום, גם אם לא הוכח כי אדם כלשהו קרא את אותו עיתון.
- 30 בנסיבות אלה אופי הפרסום הוא המשחק תפקיד ומשליך על היות הפרסום פרסום.
- 31

בית משפט השלום בחיפה

17 דצמבר 2009

ק"פ 1002-08 פרנקל - עוזרי נ'
אנטופולסקי

- 1 בשלב זה של הדיון, נוכח אופי הפרסום, איני מוצא לקבוע כי עסקינן ברף פליליות כה נמוך אשר
2 אינו מצדיק על פניו הגשת אישום פלילי.
- 3 אמנם חזינו בפרסומים פוגעים הרבה יותר, אך עניינו האישי של כל נפגע עבירה מבוסס על תחושותיו
4 הסובייקטיביות, על אופיו ונסיבותיו, על השקפת עולמו ומערך הערכים לאורם הוא חי. בשלב
5 הנוכחי ובטרם נשמעה עדות הנאשם בנוגע למהלכיו, טענתו בדבר רף פליליות נמוך ביותר, כמוה
6 כאמירה כי מטיבם וטבעם הדברים המיוחסים לו הם נסלחים ומהווים חלק בלתי נפרד מהשית
7 הציבורי ומאופן התייחסות גברים לבנות זוגם בעבר.
- 8 העניין הציבורי, כל עוד לא הודה הנאשם במיוחס לו, יכול ויישקל ע"י בית המשפט כאשר תצטייר
9 בפניו התמונה בכללותה.
- 10 ר' ע"פ (מחוזי ת"א-יפו) 1720/95 מ"י נ' מנשה יוסף, פורסם באתר משפטי.
- 11
- 12 אשר לכוונה המיוחדת, כנאמר ברע"פ 9818/01 - ביטון נ' סולטן, פורסם באתר משפטי -
13 "מצאנו, אפוא, שהכוונה לפגוע יכולה, עקרונית, להילמד מתוכן הפרסום עצמו. לשם כך אין הכרח
14 שהפרסום יועד כולו לפגיעה בלבד. אפשר שתהיינה לו תכליות נוספות. מקום שמן הפרסום עצמו
15 נלמד קיומה של כוונה לפגוע מעבר לספק סביר - די בכך כדי לבסס את דרישת היסוד הנפשי. אם
16 לא די בפרסום עצמו, יהיה על המאשים (או הקובל) להביא חומר ראיות נוסף, ככל הדרוש לביסוס
17 הכוונה לפגוע ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים."
- 18
- 19 ה"כוונה לפגוע" בדוננו, יכולה להילמד מהקשרם של דברים ומאופן התנהלות הנאשם לאחר הפרידה
20 מן הקובלת, לרבות מתחושותיה האישיות והסבירות של הקובלת, שבאו לביטוי בדבריה, ככל
21 שמדובר בשלב בו עסקינן ומבלי לקבוע מסמרות או ממצאי מהימנות.
- 22 קשה ביותר להוכיח את צפונותיו של אדם בעת עשותו מעשה מעטים יעידו על עצמם כי עשו מעשה
23 ב"כוונה לפגוע".
- 24 כאמור לעיל, לא פעם נעשים מעשים מתוך תכליות רבות, אולם גם כאשר אחת מהן הינה לגיימית,
25 כשרה וראויה, אחרת יכול ותהא פוגענית.
- 26
- 27 אף לא מצאתי לקבוע בשלב זה כי הגשת כתב הקובלנה וניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה
28 מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, כמפורט בסעיף 149 (10) לחסד"פ.
- 29

בית משפט השלום בחיפה

17 דצמבר 2009

ק"פ 1002-08 פרנקל - עוזרי נ'
אנטופולסקי

- 1 לעת הזאת, משלא השכילו הקובלת והנאשם ליישב ביניהם את המחלוקות מחוץ לכותלי בית
2 המשפט, כפי שלטעמי ראוי היה, על הנאשם להשיב לאשמה הרובצת לפתחו.
3
4
5 ניתנה והודעה היום ל' כסלו תש"ע, 17/12/2009 במעמד הנוכחים.

ערן קוטון, שופט